

2431 - Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sevgisini kalplerimizde nasıl arttırabiliriz?

Soru

Bir müslüman, içindeki Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sevgisini,dünyadaki diğer şeylerden daha çok nasıl geliştirip arttırabilir?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sevgisinin kuvveti, müslümanın îmânına bağlı olur. Eğer müslümanın îmânı artarsa, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e olan sevgisi de artar. Zirâ Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i sevmek ve O'na muhabbet beslemek, taattir ve kulu Allah'a yaklaştıran salih ameldir. Bunun içindir ki İslâm şeriatı, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i sevmeyi, dînen yerine getirilmesi gereken görevlerden saymıştır.

Nitekim Enes b. Mâlik'ten -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

[لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ] [رواه البخاري ومسلم]

"Biriniz, beni babasından, evlâdından ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe (tam anlamıyla) îmân etmiş olmaz."[\[1\]](#)

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sevgisi, şu hususların bilinmesiyle elde edilebilir:

Birincisi:

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, Rabbi tarafından gönderilen ve insanlara Allah'ın dînini tebliğ etmek için Allah Teâlâ'nın âlemler arasından seçmiş olduğu bir elçidir. Allah Teâlâ, O'nu

sevdiği ve O'ndan râzı olduğu için seçmiştir. Şayet Allah Teâlâ, O'ndan râzı olmasaydı, O'nu tercih edip seçmezdi. Bu sebeple Allah Teâlâ'nın sevdiği kimseyi bizim de sevmemiz, râzı olduğu kimseden bizim de râzı olmamız gerekir. Bilmemiz gerekir ki O, Halilullah'tır (Allah'ın yakın dostudur). Dostluk (hullet); muhabbet derecelerinin en yücesidir.

Cüdeb'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ بِخَمْسٍ، وَهُوَ يَقُولُ: إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى [قَدْ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا، كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا]. [رواه مسلم

"Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i vefâtından beş gün önce şöyle buyururken işittim:

-Aranızdan birinizin dostum olmasından Allah'a sığınırım. Zirâ Allah, İbrahim'i nasıl yakın dost edindi ise, beni de öyle yakın dost edinmiştir. Eğer aranızdan birini yakın dost edinecek olsaydım, Ebu Bekir'i yakın dost edinirdim."^[2]

İkincisi:

Allah Teâlâ'nın, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- için seçtiği yüce bir makamı olduğunu ve Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in insanların en fazîletlisi olduğunu bilmemiz gerekir.

Nitekim Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

[أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ، وَأَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ]. [رواه مسلم

"Ben, kıyâmet günü Âdem oğlunun efendisiyim. Kabri ilk açılacak (haşrolunmak için kabrinden ilk çıkacak) olan benim, ilk şefaate edilecek olan ve şefaati ilk kabul edilecek olan da benim."^[3]

Üçüncüsü:

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, İslâm dîninin bize ulaşması için belâlara ve zorluklara maruz kalmış olduğunu bilmemiz gerekir. Nitekim bu dîn, -Allah'a hamdolsun- bize ulaşmıştır.

Yine, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu dâvâ uğrunda eziyet gördüğünü, dövüldüğünü, kendisine hakaret edilip küfredildiğini, insanlar içerisinde kendisine en yakın olanların bile kendisinden uzaklaştığını, kendisinin delilik, yalancılık ve sihirbazlıkla itham edildiğini, bu dînin bize ulaşması için O'nun insanlarla savaştığını, insanların da O'nunla savaştığını ve bunun için O'nu yurdundan çıkardıklarını, âilesinden ve malından uzaklaştırdıklarını, insanların O'na karşı ordular hazırladıklarını bilmemiz gerekir.

Dördüncüsü:

Sahâbenin, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i sevmekteki aşırı sevgilerini örnek alarak onların sevdikleri gibi O'nu sevmemiz gerekir. Zirâ sahâbe -Allah onlardan râzı olsun-, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i mallarından ve evlâtlarından, hatta canlarından daha fazla seviyorlardı.

İşte sana bu konuda bazı örnekler sunuyorum:

Enes b. Mâlik'ten -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْحَلَّاقُ يَحْلِقُهُ، وَأَطَافَ بِهِ أَصْحَابُهُ، فَمَا يُرِيدُونَ أَنْ تَقَعَ شَعْرَةٌ إِلَّا فِي يَدِ رَجُلٍ. [رواه مسلم]

"Andolsun ki Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i berber tıraş ederken gördüm. Ashâbı etrafını çevirmişti. O'nun tek kılının yere düşmesini istemiyorlar, birinin eline düşsün istiyorlardı." [4]

Yine Enes b. Mâlik'ten -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحُدٍ انْهَزَمَ النَّاسُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبُو طَلْحَةَ بَيْنَ يَدَيْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُجَوِّبٌ بِهِ عَلَيْهِ بِحَجْفَةٍ لَهُ، وَكَانَ أَبُو طَلْحَةَ رَجُلًا رَامِيًا شَدِيدَ الْقَدِّ، يَكْسِرُ يَوْمَئِذٍ قَوْسَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، وَكَانَ الرَّجُلُ يَمُرُّ مَعَهُ الْجَعْبَةُ مِنَ النَّبْلِ، فَيَقُولُ: انْشُرْهَا لِأَبِي طَلْحَةَ. فَأَشْرَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْظُرُ إِلَى الْقَوْمِ، فَيَقُولُ أَبُو طَلْحَةَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي، لَا تُشْرِفْ [يُصِيبُكَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ الْقَوْمِ، نَحْرِي دُونَ نَحْرِكَ]. [رواه البخاري ومسلم]

"Uhud savaşında bulunanların bir kısmı Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanından uzaklaşıp geri çekildiler. Ebu Talha ise, bir kalkan ile Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i koruyordu.

(Enes devamla şöyle dedi:)

Ebu Talha, oldukça güzel ok atan birisi idi. O gün elinde iki ya da üç yay kırdı.

Birisi yanından bir ok torbası ile geçiyor ve ona:

-Ebu Talha'nın önüne bu okları saç, diyordu.

(Enes devamla şöyle dedi:)

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- yüksekten savaşçılara bakarken, Ebu Talha şöyle diyordu:

-Ey Allah'ın nebisi! Annem-babam sana fedâ olsun. Sen bakma. Bunların attıkları bir ok sana isâbet etmesin.Nefsim sana fedâ olsun."[\[5\]](#)

Beşincisi:

Sözlü veya fiilî olsun, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine uymamız ve O'nun sünnetinin, senin hayatın boyunca uyacağın bir yol olması, O'nun sözünü, herkesin sözünün önüne alman ve O'nun emrini herkesin emrinin önüne alman gerekir. Daha sonra ashâbı kirâm'ın akîdesine, sonra onlara tâbi olan tâbiînin akîdesine, sonra da bid'atlara uymadan günümüze kadar onların yolunda giden Ehl-i sünnet ve'l-cemaatin akîdesine uyman gerekir. Özellikle de Râfızîlerin bid'atına uymaman gerekir. Zirâ Râfızîlerin kalpleri, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e karşı çok katıdırlar. Çünkü onlar, imamlarının sözlerini, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sözünün önüne alırlar ve onları, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den daha fazla severler.

Allah Teâlâ'dan, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sevgisini bize nasip etmesini ve O'nu bize, evlâtlarımızdan, babalarımızdan, âilelerimizden ve canlarımızdan daha sevimli kılmasını niyaz ederiz.

Allah Teâlâ en iyi bilendir.

[\[1\]](#) Buhârî, hadis no: 15. Müslim, hadis no: 44

[2]Müslim, hadis no: 532

[3]Müslim, hadis no: 2278

[4] Müslim, hadis no: 2325

[5] Buhârî, "Kitâbu'l-Meğâzî", "Âl-i İmrân Sûresi: 122. âyetin tefsiri babı", hadis no: 4064,7/36,
Müslim, (Kitâbu'l-Cihad ve's-Siyer", "Kadınların erkeklerle birlikte savaşması babı", hadis no: 1811,
3/1443, lafız Müslim'e âittir.